

[Handelsministeren]

Justitsministeriets cirkulære har således sin baggrund i specielle foranstaltninger i en ganske særlig situation.

Til *justitsministeren* (12/3 79) af:

Inger Stilling Pedersen (KrF):

»Kan ministeren oplyse, om der er planer om at sætte mere politi ind for at sikre overholdelsen af de nye hastighedsgrænser, og hvor skal dette mandskab i bekræftende fald tages fra?«

(Spm. nr. 701).

Begrundelse.

Såfremt der skal sættes ekstra politi ind for at sikre overholdelsen af de nye hastighedsgrænser, vil det nok bekymre mange, om dette mandskab skal tages fra andre opgaver, som store dele af befolkningen anser nødvendige for at sikre dens sikkerhed.

Besvarelse (22/3 79):

Justitsministeren (Nathalie Lind):

Det kan indledningsvis anføres, at politiets kontrol med overholdelsen af færdselslovgivningen dels varetages af rigspolitichefens færdselspoliti, dels af personalet i de enkelte politikredse. Fordelingen af personale til de forskellige opgaver sker ved henholdsvis rigspolitichefens og kredsens bestemmelse.

Det kan nævnes, at justitsministeriet er bekendt med, at rigspolitichefen og kredsene også i år i den kommende tid vil intensivere færdselsovervågningen. Der er som følge af politiets almindelige personalesituation ikke generel mulighed for at indsætte mere personale til færdselsovervågningen, end tilfældet har været de forrige år.

Til *indenrigsministeren* (12/3 79) af:

Voigt (FP):

»Vil ministeren undersøge rimeligheden i, at købmand Hardy Mortensen af sikringsfonden er nægtet erstatning i forbindelse med sit styrt efter blodafgivelse?«

(Spm. nr. 702).

Begrundelse.

Mange danskere giver hver dag frivilligt blod til gavn for vore medmennesker – det

være sig mennesker, der er udsat for trafikulykker eller gennemgår store operationer.

Det er godt, at folk vil give blod frivilligt, fordi det givet redder mange menneskeliv. Trafikulykker giver hvert år samfundet udgifter på flere milliarder, og vi kan alle kun være interesseret i, at dette kæmpebeløb ned sættes. Et af de midler, vi kan anvende, er, at folk får blod fra andre. Jeg er derfor bange for, at en situation som den, der er beskrevet i dagbladet B.T. den 12. marts, kan betyde, at frivillige bloddonorer måske vil sig nej tak til at lade sig tappe.

Hvorvidt sikringsfondens afgørelse er rigtig, er umiddelbart svært at vurdere, men det forekommer ikke rimeligt, at et menneske, som har gjort en god samfundsgerning, bliver ladet økonomisk i stikken sammen med diverse gener. Derfor denne anmodning til ministeren.

Besvarelse (21/3 79):

Indenrigsministeren (Enggaard):

Erstatning til bloddonorer ydes fra statens side efter reglerne i lov om erstatning til skadelidte værnepligtige m. fl.

Der ydes erstatning for følger af ulykkestilfælde eller sygdom, der med rimelighed kan henføres til afgivelse af blod til blodtransfusion (eller blodpræparater), eller de forhold, hvorunder afgivelsen foregår. Medfører ulykkestilfældet eller sygdommen døden, udredes erstatning til de efterladte efter nævnte lovs bestemmelser herom.

Danmarks Frivillige Bloddonorer, der formidler kontakten mellem bloddonorerne og sygehusenes blodbanker, har for at fremme donorsagen etableret en sikringsfond, hvis formål er at yde erstatning, hvor skadelidende ikke kan opnå erstatning andetsteds fra, hvor en sådan erstatning ikke skønnes tilstrækkelig eller endnu ikke er trådt i virksomhed. Der er således tale om en overbygning på den statslige ordning.

Da det stillede spørgsmål direkte refererer til sikringsfondens afgørelse, har indenrigsministeriet anmodet Danmarks Frivillige Bloddonorer om en redegørelse.

Danmarks Frivillige Bloddonorer har over for indenrigsministeriet redegjort for den omhandlede donors sygdomsforløb og den virksomhed, som organisationen har ydet i forbindelse hermed. Det fremgår heraf, at